

Sygn. akt I Ca 472/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący- Sędzia SO Marianna Kwiatkowska – spr.

Sędzia SO Tomasz Sagała

Sędzia SO Marta Truskowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Tyszka

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2014 r. w

na rozprawie

sprawy z wniosku Banku (...) SA w W.

z udziałem K. M.

o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego

na skutek apelacji K. M.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Wyszkowie

z dnia 9 września 2013 r. sygn. akt. INs 699/12

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że oddalić wniosek;
2. koszty postępowania wzajemnie znieść między stronami.

Sygn. akt I Ca 472/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 września 2013 r. Sąd Rejonowy w Wyszkowie – V Zamiejscowy Wydział Cywilny, w sprawie z wniosku Banku (...) S.A. z siedzibą w W. z udziałem K. M., zezwolił wnioskodawcy złożenie do depozytu sądowego kwoty 21.845,30 zł z tytułu odsetek ustawowych w wysokości 13 % od kwoty 3.407.490,99 zł zdeponowanej na rachunku bankowym prowadzonym na rzecz uczestnika oraz ustalił, że zdeponowana kwota może zostać wypłacona uczestnikowi po uprzednim wskazaniu przez niego rachunku bankowego, na który środki mają być przekazane. Kosztami postępowania Sąd obciążył wnioskodawcę, uznając je za uiszczone w całości.

Powyższe orzeczenie Sąd I instancji wydał w oparciu o dokonane ustalenia faktyczne i dokonaną na ich podstawie ocenę prawną.

W dniu 9 marca 2011 r. uczestnik założył u wnioskodawcy lokatę terminową na okres 3 miesięcy na kwotę 3.407.490,99 zł. Wypłata na rzecz uczestnika środków z tej lokaty nastąpiła w terminie późniejszym, niż wynikało to z umowy lokaty,

tj. 27 czerwca 2011 r., a nie 9 czerwca 2011 r., gdyż prowadzone było wewnątrz bankowe postępowanie wyjaśniające, jak i postępowanie karne w sprawie dokonania nieuprawnionej dyspozycji zerwania przedmiotowej lokaty w dniu 13 kwietnia 2011 r. W związku z opóźnieniem w wypłacie środków z lokaty wnioskodawca naliczył odsetki ustawowe od kwoty 3.407.490,99 zł za okres od dnia 9 czerwca 2011 r. do dnia 27 czerwca 2011 r. ustalając je na kwotę 21.845,30 zł o czym poinformował uczestnika pismem z dnia 14 stycznia 2013 r. Uczestnik nie podał dotychczas numeru rachunku bankowego, na jaki wnioskodawca mógłby dokonać przelewu tej kwoty, mimo, że pracownik wnioskodawcy przeprowadził w tej sprawie rozmowę telefoniczną z uczestnikiem. Z uwagi na powyższą okoliczność – dotyczącą wierzyciela – wnioskodawca nie ma możliwości spełnienia świadczenia.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd zważył, że wnioskodawca (dłużnik) zgodnie z art. 467 pkt 4 k.c. może domagać się wydania przez Sąd zezwolenia na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego. W toku postępowania o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego zakres kognicji sądu jest ograniczony do formalnej oceny twierdzeń wnosku, co oznacza, że sąd nie bada prawdziwości twierdzeń zawartych we wniosku, ale ogranicza się do oceny, czy według przytoczonych okoliczności złożenie do depozytu sądowego jest prawnie uzasadnione. Sąd uznał, iż z uwagi na niewskazanie przez wierzyciela (uczestnika) numeru rachunku bankowego, na który bank mógłby dokonać przelewu środków pieniężnych w kwocie 21.845,30 zł świadczenie nie może być przez wierzyciela (wnioskodawcę) spełnione.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

Od powyższego orzeczenia apelację wniósł uczestnik postępowania, zaskarżając je w całości. Orzeczeniu Sądu I instancji zarzucił: 1) nie wyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności, mających wpływ na wydanie orzeczenia w sprawie, a w szczególności nie ustalenie, czy faktycznie wierzyciel odmawia przyjęcia należności; 2) naruszenie przepisów prawa materialnego, a w szczególności treści art. 467 pkt 4 k.c. przez przyjęcie, że po stronie wierzyciela zachodzą okoliczności uniemożliwiające przyjęcie kwoty objętej wnioskiem w niniejszej sprawie; 3) naruszenie przepisów procesowych, a w szczególności treści art. 693 k.p.c.

Uczestnik podniósł, iż w związku z utratą zaufania do wnioskodawcy, z uwagi na okoliczności które stanowiły przedmiot postępowania karnego, odmówił podania numeru rachunku bankowego, na które miały być przelane przedmiotowe środki pieniężne. Nadto pismo do niego adresowane, a pochodzące od wnioskodawcy, z dnia 14 stycznia 2013 r. było kolejnym pismem z kolejnym stanowiskiem w sprawie zobowiązań wnioskodawcy wobec uczestnika. W 2011 r. pełnomocnicy uczestnika dwukrotnie skierowali do wnioskodawcy wezwanie do zapłaty. Po raz trzeci z wezwaniem kierowanym do prezesa zarządu banku wystąpił K. M.. Bank wówczas odmówił wypłaty, określając swoje stanowisko jako ostateczne. Od stycznia 2013 r. bank nie zwrócił się do uczestnika z decyzją o wypłacie odsetek.

Skarżący wskazał również, że fakt braku wskazania przez niego rachunku bankowego nie może stanowić podstawy złożenia należności do depozytu sądowego. Stosownie do art. 467 k.c. wierzyciel jest określony i znane jest również miejsce jego zamieszkania. Biorąc pod uwagę wysokość kwoty brak przeszkód by przedmiotową wypłacić wierzycielowi w banku lub przesłać za pośrednictwem poczty. Z uwagi na powyższe i wobec faktu, że wierzyciel nie odmawia przyjęcia należności nie zachodzi przesłanka złożenia świadczenia do depozytu sądowego określona w art. 467 k.c.

W świetle podniesionych wyżej zarzutów, skarżący wniósł o: 1) uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie na jego rzecz kwoty 21.845,30 ewentualnie 2) uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w sprawie, a nadto o obciążenie wnioskodawcy kosztami postępowania apelacyjnego, w tym kosztami zastępstwa prawnego wg norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację wnioskodawca wniósł o jej oddalenie w całości i zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa prawnego, wg norm przepisanych.

Sąd zważył co następuje:

Apelacja okazała się zasadna, jednak z przyczyn odmiennych od podnoszonych przez uczestnika postępowania.

Zgodnie z art. 316 § 1 k.p.c. po zamknięciu rozprawy sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy; w szczególności zasądzeniu roszczenia nie stoi na przeszkodzie okoliczność, że stało się ono wymagalne po jej zamknięciu. Przez stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy należy rozumieć zarówno istniejące w tym momencie okoliczności faktyczne, jak również obowiązujący stan prawny (zasada aktualności orzeczenia sądowego). Należy mieć na uwadze i to, że w obowiązującym systemie apelacyjnym zasada aktualności orzeczenia sądowego ma zastosowanie do sądów obu instancji, gdyż instancja odwoławcza jest tu przede wszystkim sądem merytorycznym, a nie tylko kontrolnym. Powołana norma stosownie do treści art. 13 § 2 k.p.c. znajduje zastosowanie w postępowaniu nieprocesowym, w tym w sprawach depozytowych.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 21 stycznia 2014 r. uczestnik postępowania K. M., wskazał nr rachunku bankowego prowadzony przez bank (...), jako właściwy do wpłacenia przez wnioskodawcę (dłużnika) kwoty 21.845,30 zł, wskazując, iż z uwagi na fakt, iż o wskazanie powyższego numeru wnioskodawca zwrócił się do niego telefonicznie, odmówił jego podania, z uwagi na podnoszoną w toku postępowania utratę zaufania do wnioskodawcy.

Zauważyć należy, że wskazanie przez uczestnika postępowania (wierzyciela) numeru rachunku na który przedmiot świadczenia powinien być złożony, czyni nieaktualną przesłankę żądania wnioskodawcy zezwolenia na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego, określonej w art. 467 pkt 4 k.c. Nie istnieje bowiem regulowany powołaną normą stan niemożliwości spełnienia świadczenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 386 § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. Stosując zasadę wyrażoną w powołanym przepisie Sąd miał na względzie, iż środek odwoławczy doprowadził wprawdzie do zmiany orzeczenia Sądu I instancji poprzez oddalenie wniosku, jednak z przyczyn innych od powołanych przez skarżącego w apelacji, tj. związanych ze zmianą stanu faktycznego sprawy w chwili zamknięcia rozprawy w postępowaniu apelacyjnym, wywołaną wskazaniem przez skarżącego numeru rachunku bankowego umożliwiającym spełnienie świadczenia przez wnioskodawcę (wierzyciela).